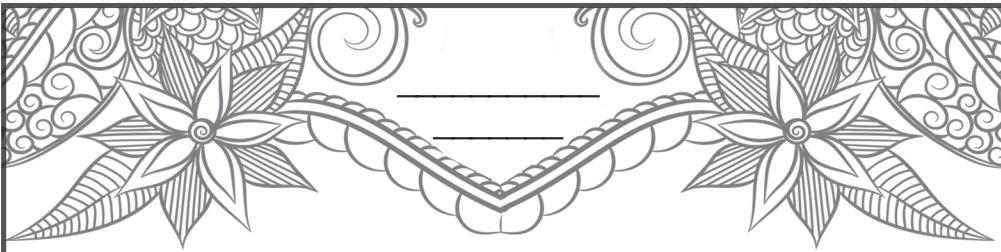

מגילת

אסתר

קוראים את המגילה בערב אחרי תפלת ערבית, וביום אחר קריאת התורה.
הקורא מברך שלש ברכות, והשומעים עונים אמן ויכוננו לצאת בברכתו.

אם קורא רק להוציא נשים, הנשים מברכות "לשמוע מקרא מגילה".

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגִּלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמַּן הַזֶּה:

בברכת שהחיינו ביום יכוננו גם על שאר מצוות היום:
הסעודה, משלוח מנות, ומתנות לאביונים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֵינּוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמַּן הַזֶּה:

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו
ועד בוש שבע ועשרים ומאה מדינה:

ב בימים ההם כשבת ו המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה:

ג בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
חיל ו פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו:

ד בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום:

ה ובמלאות ו הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה
שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:

ו חור ו כרפס ותכלת אחוזו בחבלי בוץ וארגמן על
גלילי כסף ועמודי שש מטות ו זהב וכסף על רצפת
בהט ושש ודר וסחרת:

ז והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
רב כיד המלך:

ח והשתיה כדת אין אינס כי כן ו יסד המלך על כל רב
ביתו לעשות כרצון איש ואיש:

ט גם ושתה המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות
אשר למלך אחשורוש:

י ביום השביעי בטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא
חרבונא בגתא ואבגתא ותר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המלך אחשורוש:

יֵא לְהִבְיָא אֶת וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֹתֵר מַלְכוּת
 לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יָפִיָּה כִּי טוֹבַת מְרָאָה הִיא:
 יב וְתִמְאַן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתֵּי לָבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד
 הַסָּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעָרָה בּוֹ:

יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי כֵן דִּבַּר הַמֶּלֶךְ
 לְפָנָי כָּל יִדְעֵי דָת וְדִין:

יד וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שִׁתְרָא אֲדַמְתָּא תְרִשִׁישׁ מָרְס
 מְרִסְנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי וּפָרְס וּמְדֵי רֵאִי פָנֵי הַמֶּלֶךְ
 הַיֹּשְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת:

טו כְּדָת מַה לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָה וְשִׁתֵּי עַל וְאֲשֶׁר לֹא עָשְׂתָה
 אֶת מְאָמַר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים:

טז וַיֹּאמֶר מְמָכָן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ
 לְבִדּוֹ עֲוֹתָה וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל
 הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ:

יז כִּי יֵצֵא דְבַר הַמֶּלֶכָה עַל כָּל הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֲלִיָּהוֹן
 בְּעֵינֵיהוֹן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהִבְיָא אֶת
 וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה לְפָנָיו וְלֹא בָּאָה:

יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה וּשְׂרוֹת פָּרְס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
 אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְזִיווֹן וְקִצְפָּה:

יט אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מְלֻפְנָיו וַיִּכְתַּב
 בְּדַתֵּי פָרְס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וְשִׁתֵּי לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה
 מְמוּנָה:

כ וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה
הִיא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן:
כא וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
בְּדַבַּר מְמוּכָן:

כב וַיִּשְׁלַח סָפָרִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה
וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ
שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמו:

א אחר הדברים האלה כִּשְׁךָ חֶמֶת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ
זָכַר אֶת וְשָׁתִי וְאֶת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְאֶת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלַיָּהּ:
ב וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו יִבְקָשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעֻרוֹת
בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאָה:

ג וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ
אֶת כָּל נַעֲרֵה בְּתוֹלָה טוֹבַת מֵרָאָה אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל
בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתּוֹן
תְּמַרְקִיהֶן:

ד וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשָׁתִי
וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ בֶּן:

**ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מְרֹדֶכִי בֶן יָאִיר
בֶּן שִׁמְעִי בֶן קִישׁ אִישׁ יְמוּנִי:**

ו אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם
יְכַנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:

ז וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדָּסָה הִיא אֶסְתֵּר בַּת דָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ
אָב וְאִם וְהַנַּעֲרָה יָפֶת תֹּאֵר וְטוֹבַת מֵרָאָה וּבְמוֹת אָבִיהָ
וְאִמָּהּ לִקְחָהּ מְרֹדֶכִי לֹו לְבַת:

ח וַיְהִי בְּהִשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּיץ נְעֻרוֹת רַבּוֹת
אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הַגִּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית
הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגִּי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים:

ט וַתִּיטֵב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֹסֵד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת
תְּמַרוּקֶיהָ וְאֶת מְנוֹתָהּ לָתֵת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַ הַנְּעֻרוֹת
הָרְאיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנָה וְאֶת נְעֻרוֹתֶיהָ

לְטוֹב בַּיִת הַנָּשִׁים:

י לֹא הַגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עֲמָהּ וְאֶת מוֹלְדֹתָהּ כִּי מְרֻדְכֵי
צָוָה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד:

יֵא וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מְרֻדְכֵי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בַּיִת הַנָּשִׁים
לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ:

יב וּבַהֲגִיעַ תֵּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לָבוֹא וְאֵל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ
מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ
יָמֵי מְרוּקִיָּהֶן שְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים
בְּבָשָׂמִים וּבַת־מְרוּקֵי הַנָּשִׁים:

יג וּבָזָה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר
יִנָּתֵן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבַּיִת הַנָּשִׁים עַד בַּיִת הַמֶּלֶךְ:

יד בְּעָרְבַ וְהִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל בַּיִת הַנָּשִׁים
שְׁנֵי אֵל יָד שַׁעֲשֻׁגוֹ סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא
תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חֲפֹץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָהּ
בְּשֵׁם:

טו וּבַהֲגִיעַ תֵּר אֶסְתֵּר בַּת אַבְיָחִיל וְדִד מְרֻדְכֵי אֲשֶׁר
לָקַח לֹו לְבַת לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָבָר כִּי אִם אֵת
אֲשֶׁר יֹאמַר הַגִּי סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְתִהְיֶי אֶסְתֵּר
נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינָי כָּל רֵאִיָּה:

טז וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אֶל בַּיִת מְלָכוֹתוֹ
בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת בְּשָׁנַת שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ:

יז וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֵת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא חֵן
וַחֲסֹד לִפְנֵי מִכָּל הַבְּתוּלוֹת וַיִּשָּׂם כֶּתֶר מְלָכוֹת בְּרֵאשִׁיָּהּ

וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת וְשָׂתִי:

יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתָּה גְדוֹל לְכָל שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֵת
מִשְׁתָּה אֶסְתֵּר וַהֲנַחָה לַמְּדִינֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כִּיד
הַמֶּלֶךְ:

יט וּבַהֲקֵבֶץ בְּתוֹלוֹת שְׁנֵית וּמְרַדְּכִי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

כ אֵין אֶסְתֵּר מִגְּדַת מוֹלְדָתָהּ וְאֵת עֲמָה כַּאֲשֶׁר צָוָה
עָלֶיהָ מְרַדְּכִי וְאֵת מֵאֲמֵר מְרַדְּכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה כַּאֲשֶׁר
הִיָּתָה בְּאֲמִנָּה אֹתוֹ:

כא בֵּימֵי הָהֵם וּמְרַדְּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגָתָן
וְתָרַשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֶשׁ:

כב וַיִּזְדַּע הַדָּבָר לְמְרַדְּכִי וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכִי: כג וַיִּבְקֶשׂ הַדָּבָר וַיִּמְצָא
וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ:

א אחר ו הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן
בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל
השרים אשר אתו:

ב וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:
ג ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך:

ד ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו
להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר
הוא יהודי:

ה וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא
המן חמה:

ו ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבודו כי הגידו לו את
עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר
בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי:

ז בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה
למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום
ו ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:

ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר
ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות
מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שנה
להניחם:

ט אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים

כָּבַר בְּסֵף אֶשְׁקוּל עַל יְדֵי עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהַבִּיא אֶל גְּנוּזֵי
הַמֶּלֶךְ:

י וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן בֶּן
הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי צֶרֶר הַיְהוּדִים:

יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן הַבְּסָף נָתוּן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ
כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ:

יב וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר
יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הֶמֶן אֶל אַחַשְׁדֶּרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ
וְאֶל הַפְּחוֹת אֲשֶׁר ׀ עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל שָׂרֵי עַם וְעַם
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אַחַשְׁוֵרֶשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:

יג וַנְּשַׁלַּח סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּם וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן
טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר
הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז:

יד פִּתְשָׁגֵן הִכְתָּב לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי
לְכָל הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִדִים לְיוֹם הַזֶּה:

טו הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן יָשְׁבוּ לַשְּׁתוֹת וְהָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוּכָדָה:

א וּמְרַדְּכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכֵי אֶת
בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׁק וַיֵּאָפֵר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וְעָקָה
גְּדוּלָּה וּמְרָה:

ב וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבֹא אֶל שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ שַׁק:

ג וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וּדְתוֹ
מֵגִיעַ אֲבָל גְּדוּל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכֵי וּמִסְפַּד שַׁק וַיֵּאָפֵר
יַצַּע לְרַבִּים:

ד וַתְּבוֹאֲנָה נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר וְסַרְיִסְיָה וַיִּגִּדּוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל
הַמֶּלֶכָה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מְרַדְּכֵי
וּלְהַסִּיר שַׁקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל:

ה וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהִתְּףֵי מִסַּרְיִסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֵמִיד
לְפָנֶיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל מְרַדְּכֵי לְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה:

ו וַיֵּצֵא הֵתָף אֶל מְרַדְּכֵי אֶל רְחוּב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ:

ז וַיִּגַּד לוֹ מְרַדְּכֵי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת ׀ פְּרִשַׁת הַכֶּסֶף
אֲשֶׁר אָמַר הָמֵן לְשָׁקוֹל עַל גְּנוּזֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים לְאַבְדָּם:

ח וְאֵת פִּתְשֵׁגָן כְּתַב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהִשְׁמִידָם
נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ
לָבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל עֲמֹה:

ט וַיָּבֹא הֵתָף וַיִּגַּד לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכֵי:

י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהִתְּףֵי וַתִּצְוֶהוּ אֶל מְרַדְּכֵי:

יֵא כָּל עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יִדְעִים אֲשֶׁר כָּל
 אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹוא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֹצֵר הַפְּנִימִית
 אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ
 הַמֶּלֶךְ אֶת שַׂרְבִיט הַזֶּהב וְחָיָה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבֹוא
 אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם:

יב וַיִּגִּידוּ לְמַרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:

יג וַיֹּאמֶר מַרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל אֶסְתֵּר אֶל תְּדַמֶּי בְּנַפְשֶׁךָ
 לְהַמְלִיט בַּיִת הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים:

יד כִּי אִם הִחְרַשׁ תַּחֲרִישִׁי בְּעֵת הַזֹּאת רוּחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד
 לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ
 אִם לַעֲת כְּזֹאת הִגַּעַת לַמְּלָכוֹת:

טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל מַרְדֳּכָי:

טז לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוּ
 עָלַי וְאֵל תֹּאכְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם גַּם
 אֲנִי וְנִעְרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבֹוא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא
 כִּדָּת וּכְאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי:

יז וַיַּעֲבֹר מַרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

א ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד
 בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
 על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

ב ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר
 נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב
 אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:

ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך
 עד חצי המלכות וינתן לך:

ד ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן
 היום אל המשתה אשר עשיתי לו:

ה ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר
 ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן
 לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש:

ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי:

ח אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת
 את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל
 המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:

ט ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את
 מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן
 על מרדכי חמה:

י ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו
 ואת זרש אשתו:

יֵא וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַזְּמַן אֶת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ:

יב וַיֹּאמֶר הַזְּמַן אֵף לֹא הִבִּיאָהּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ
אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמַחֵר אֲנִי
קְרוֹא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ:

יג וְכָל זֶה אֵינְנִי שׁוֹה לִי בְּכָל יַעַת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת
מְרֹדְכֵי הַיְּהוּדִים יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

יד וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֵשׁ אֶשְׁתּוֹ וְכָל אֲהָבָיו יַעֲשׂוּ עִץ גְּבוּהָ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר וְאָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מְרֹדְכֵי
עָלָיו וּבָא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר
לְפָנֵי הַזְּמַן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

א בַּלִּילָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת
סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבַרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ:

ב וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרֻדְכֵי עַל בְּגַתְנָא וְתַרְשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוּשׁ:

ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשֶׂה יְקָר וַיִּגְדוּלָה לְמְרֻדְכֵי עַל זֶה
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבַר:

ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחָצֵר וְהֵמֶן בָּא לְחָצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ
הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתַלּוֹת אֶת מְרֻדְכֵי עַל הָעֵץ
אֲשֶׁר הַכִּין לוֹ:

ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמֶן עֹמֵד בְּחָצֵר וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ יָבֹוא:

ו וַיָּבֹוא הֵמֶן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֵמֶן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ
לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי:

ז וַיֹּאמֶר הֵמֶן אֵל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

ח וַיָּבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר
רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ:

ט וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים
וְהַלְּבָשׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבֵהוּ
עַל הַסּוּס בְּרָחוּב הָעֵיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

י ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס
כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער
המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת:

יא ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי
וירכיבו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך חפץ ביקרו:

יב וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו
אבל וחפוי ראש:

יג ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר
קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול
תפול לפניו:

יד עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו
להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:

ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מָה שְּׂאֵלְתְּךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנַּתֵּן לָךְ וַיְמַה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצִי הַמַּלְכוֹת וְתַעֲשׂ:

ג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מְצָאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנַּתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִּי:

ד כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהִשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ הִחַרְשֵׁתִי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּבָה בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ:

ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:

ו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרַע הַזֶּה וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:

ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת וְהָמָן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָהּ אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:

ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל בֵּית ׀ מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהָמָן נָפַל עַל הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן חָפוּ:

ט וַיֹּאמֶר חַרְבוּנָה אֶחָד מִן הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמָן לְמַרְדְּכַי אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ:

עִמַּד בְּבֵית הָמֶן גְּבוּהַ חֲמוּשִׁים אָמְהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ
עָלָיו:

י וַיִּתְּלוּ אֶת הָמֶן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לְמַרְדֵּכָי וַחֲמַת
הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה:

א ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית הזמן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה:

ב ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית הזמן:

ג ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבק ותתחנן לו להעביר את רעת הזמן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים:

ד ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:

ה ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת הזמן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך:

ו כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי:

ז ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית הזמן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים:

ח ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב:

ט ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא

חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל אשר צוה
 מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי
 המדינות אשר ו מהדיו ועד פוש שבע ועשרים ומאה
 מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל
 היהודים ככתבם וכלשונם:

י ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך
 וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
 האחשתרנים בני הרמכים:

יא אשר נתן המלך ליהודים ו אשר בכל עיר ועיר
 להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג (נ"א להרג)
 ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים
 ושללם לבוז:

יב ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה
 עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:

יג פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי
 לכל העמים ולהיות היהודים עתידים ליום הזה להנצקם
 מאיביהם:

יד הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
 ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה:

טו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת
 וחור ועטרת זהב גדולה ותכריף בוץ וארגמן והעיר
 שושן צהלה ושמחה:

טז ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:

יז ובְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ שְׂמֵחָה וְשִׂשׂוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם
טוֹב וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים כִּי נָפַל פֶּחַד הַיהוּדִים
עֲלֵיהֶם:

א ובשנים עשר חדש הוא חֹדֶשׁ אֶדְר בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיבֵי הַיְהוּדִים לְשִׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפּוּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם:

ב נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעַרְיָהֶם בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ לְשִׁלַּח יָד בַּמְּבַקְשֵׁי רַעְתָם וְאִישׁ לֹא עָמַד לְפָנֵיהֶם (נ"א בְּפָנֵיהֶם) כִּי נָפַל פְּחָדָם עַל כָּל הָעַמִּים:

ג וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֲחֻשְׁדֵּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת הַיְהוּדִים כִּי נָפַל פְּחָד מְרַדְּכֵי עֲלֵיהֶם:

ד כִּי גָדוֹל מְרַדְּכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלָךְ בְּכָל הַמְּדִינֹת כִּי הָאִישׁ מְרַדְּכֵי הוֹלָךְ וְגָדוֹל:

ה וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל אִיבֵיהֶם מִכַּת חָרָב וְהָרֵג וְאֲבָדוֹן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרִצּוֹנָם:

ו וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרָגוּ הַיְהוּדִים וְאֲבָד **חֲמִשׁ מֵאוֹת אִישׁ:**

ז **וְאֵת | פְּרִשְׁנֵדְתָּא וְאֵת | דְּלָפוֹן וְאֵת | אֲסַפְתָּא:**

ח **וְאֵת | פּוֹרְתָא וְאֵת | אֲדִלְיָא וְאֵת | אַרְיֵדְתָּא:**

ט **וְאֵת | פְּרִמְשֵׁתָא וְאֵת | אַרְיִסִי וְאֵת | אַרְיֵדִי וְאֵת | וַיִּזְתָּא:**

י **עֲשָׂרַת** בְּנֵי הָמֶן בֶּן הַמְּדִתָּא צָרַר הַיְהוּדִים הָרָגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:

יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ
הַיְהוּדִים וְאַבְדַּד חֲמִשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן
בְּשָׂר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מָה עָשׂוּ וּמָה שְׂאֵלְתְּךָ וַיִּנָּתֶן לָּהּ
וַיְמַה בְּקִשְׁתְּךָ עוֹד וְתַעֲשׂ:

יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֶן גַּם מִחַר
לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת
בְּנֵי הַמֶּן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ:

יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וְתִנָּתֶן דָּת בְּשׁוֹשֵׁן וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן תִּלְּוּ:

טו וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא
שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:

טז וּשְׂאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ וַיַּעֲמִדוּ
עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיְבִייהֶם וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וּשְׁבַעִים אָלֶף וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:

יז בַּיּוֹם שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
בו וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה:

יח וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן נִקְהְלוּ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר בו
וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בו וְנוֹחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בו וַעֲשֵׂה אֹתוֹ
יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה:

יט עַל כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרָזִים הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֲשִׂים
אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם
טוֹב וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:

כ ויכתב מִרְדְּכָי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ
הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים:

כא לְקִיָּם עָלֵיהֶם לְהִיּוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:

כב כִּימֵי אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ
אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה וְשִׂמְחָה וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִינָיִם:

כג וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר
כָּתַב מִרְדְּכָי אֲלֵיהֶם:

כד כִּי הָמָן בֶּן הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי צִרַר כָּל הַיְהוּדִים חָשַׁב
עַל הַיְהוּדִים לְאַבְדָּם וְהִפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהָמֵם
וּלְאַבְדָּם:

כה וּבִבְאֵה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ
הִרְעָה אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת
בְּנָיו עַל הָעֵץ:

כו עַל בֶּן קָרְאוּ לְיָמֵי הָאֵלֶּה פּוֹרִים עַל שֵׁם הַפּוֹר עַל
בֶּן עַל כָּל דְּבָרֵי הָאֲגָרַת הַזֹּאת וּמָה רָאוּ עַל כָּכָה וּמָה
הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:

כז קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים וְעָלִיהֶם וְעַל זְרָעָם וְעַל כָּל
הַנְּלוּיִם עָלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לְהִיּוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:

כח וְהִימִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל יוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה
וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעִים:

כֵּט וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת אַבְיָחַיִל וּמְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי
אֶת כָּל תִּקְוַת לְקַיֵּם אֶת אַגְרַת הַפּוֹרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
וַיִּמָּאֵה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת:

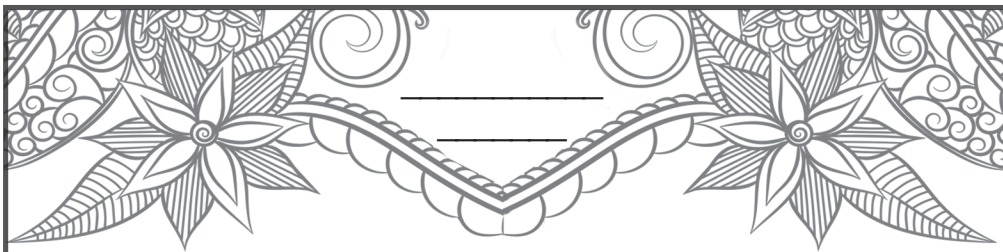
לא לֹא לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִיָּם
עֲלֵיהֶם מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכְאֲשֶׁר קִיָּמוּ עַל
נַפְשָׁם וְעַל זְרָעֵם דְּבַרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם:

לב וַיִּמָּאֵר אֶסְתֵּר קִיָּם דְּבַרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר:

א וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ ׀ מִסַּעַל הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם:

ב וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר
גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס:

ג כִּי ׀ מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אַחְשֵׁרוּשׁ וְגָדוֹל
לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֲחִיו דָּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם
לְכָל זָרְעוֹ:

אחר קריאת המגילה בציבור מברך הקורא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, (הָאֵל) הָרַב אֶת רִיבֵנו
וְהִדֵּן אֶת דֵּינֵנו וְהַנוֹקֵם אֶת נַקְמָתֵנו וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי
נַפְשָׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

אחר קריאת המגילה ביום מתחילים מ"שושנת יעקב"

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיִּפֶּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים: בְּקוּם עָלֵינוּ
אָדָם רָשָׁע נִצַּר זְדוֹן מְזַרֵעַ עַמְלָק: גָּאָה בַעֲשָׂרוֹ וְכָרְהָ לוֹ
בוֹר וּגְדֻלָּתוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לְכֹד: דְּמָה בַנְּפִשׁוֹ לְלִפְּוֹד וְנִלְכַּד בְּקֶשׁ
לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מֵהֶרֶה: הֶמֶן הוֹדִיעַ אֵיבַת אַבוֹתָיו וְעוֹרֵר
שְׂנֵאת אַחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי בַחֲמֻלָּתוֹ עַל
אָגָג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צְדִיק וְנִלְכַּד טָמֵא בִיַּדִּי
טְהוֹר: חֲסֵד גָּבַר עַל שְׂגִגַת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאֵיו:
טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִיו, וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוּ שְׁלַח
בְּקִדּוּשֵׁי אֵל כְּסָפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרָם: בְּרֵאוֹת מְרַדְּכֵי כִּי יֵצֵא
קֶצֶף וְדֹתֵי הֶמֶן נָתְנוּ בְּשׁוֹשֵׁן: לְבֶשׂ שֶׁק וְקֶשֶׁר מִסְפֹּד וּגְזוֹר צוּם
וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר: מִי זֶה יַעֲמוּד לְכַפֵּר שְׂגָגָה וְלִמְחוֹל חֲטָאת
עוֹן אַבוֹתֵינוּ: נִץ פָּרַח מְלוּלָב הֵן הִדְסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים:
סְרִיסִיָּה הִבְהִילוֹ לְהֶמֶן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תְּנִינִים: עֲמַד בַּעֲשָׂרוֹ
וְנִפְל בְּרָשָׁעוֹ עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו: פִּיָּהֶם פְּתָחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל כִּי פוֹר הֶמֶן נִהַפֵּף לְפוֹרְנוֹ: צְדִיק נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב
נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְמוּ עָלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים וְלִשְׁמוּחַ בְּכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר. הֶמֶן וּבְנָיו עַל
הָעֵץ תְּלִית:

שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה, בְּרֵאוֹתָם יַחַד תִּכְלַת מְרַדְּכֵי.
תְּשׁוּעָתָם הֵייתָ לְנִצָּח וְתַקּוּתָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: לְהוֹדִיעַ שְׁכָל
קִוְיָ לֹא יִבְשׁוּ, וְלֹא יִכְלָמוּ לְנִצָּח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ: אַרְוֵר הֶמֶן
אֲשֶׁר בְּקֶשׁ לְאַבְדֵי, בְּרוּךְ מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי. אַרְוֵרָה זֶרֶשׁ אִשְׁת
מִפְּחִידֵי, בְּרוּכָה אַסְתֵּר בְּעַדֵי. אַרְוֵרִים כָּל הַרְשָׁעִים, בְּרוּכִים
כָּל הַצְּדִיקִים, וְגַם חֲרֻבוֹנָה זְכוּר לְטוֹב:

ליהודים
היתה אורה
ושמחה וששון ויקר
כן תהיה לנו!

